

Желим да похвалим Мању

Свако од нас воли када га неко похвали па тако и ја. То је знак да си урадио нешто добро и да треба тако да наставиш. Данас ћу ја похвалити некога за кога мислим да то стварно заслужује, а то је моја другарица Мања.

Мања Милутиновић иде у моју школу у 3. разред, а станује у стану до мог. Има дугу косу, крупне очи, увек је ведрог духа и насмејана. Својим шармом и ведрином шири позитивну енергију. То се види на први поглед. Мене одушевљава зато што зна много о телефонима и рачунарима. Увек ми покаже неку интересанту апликацију или игрицу, али исто тако она воли да чита књиге. Када смо заједно, увек разговарамо о књигама које смо прочитали и о рачунарима. Једном сам био тужан јер је моја омиљена игрица нестала и више нисам могао да је играм. Данима сам се мучио да је поправим, али безуспешно. Позвао сам Мању јер сам знао да ће ме својим ведрим духом и осмехом орасположити. Тако је и било. Заборавио сам на свој пех и уживао сам са својом другарицом. Знам да ће Мања бити одушевљена и да ће јој значити моје речи похвале. То ће појачати наше другарство. Волео бих када би сте могли и ви да је упознате.

Сваки човек када чује о себи лепе ствари осећа се сигурнијим у себе, самопоузданијим и осећа се пријатно и лепо.

Димитрије Коковић IV/4